

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vetere Clerico, Monacho, Clerico-Monacho, Libri Tres

Primus veterem habitum: Secundus conuictum ac disciplinam: Tertius honores ac priuilegia describit

De Clerici, Monachi Vetere Institvto. Liber Primvs - Distinctus in tres Partes. In quibus, praeter veterem eorum habitu[m], multa quoque inserta de veste veterum laicorum. Breuiterq[ue] explicata singulorum origo, & antiquitas.

Landmeter, Laurentius

Lovanii, 1626

Cap. III. Varia Clericorum Regularium epitheta: eaque explicata. Quid de Epistolâ Clementis ad Iacobum fratrem Domini quidam eruditi sentiant. Quando primùm dicti Clerici, aut Canonici Regulares.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11007

CAPVT III.

*Varia Clericorum Regularium epitheta: ea-
que explicata. Quid de Epistolâ Clemen-
tis ad Iacobum fratrem Domini quidam
eruditi sentiant. Quando primum dicti
Clerici, aut Canonici Regulares.*

*De stat.
ac ord.
can. l. 1.
cap. 2.*

*Lorinus
cum
Turriano
ad c. 2.
Act.*

*Refertur
cap
Disidum
caus. 18.
q. 2.*

*2. 2. q.
288. ar. 1*

Clericos Regulares siue Monachos, summi Pontifices varijs epithetis honorarunt, quæ latè prosequitur Signius. Ac primò vocati *Canonici*, à vitâ (vt sup. initio huius libri dixi) regulari: aut fortè, vt quidam recentiores volunt, *Canonici* à vitâ communi siue coenobiticâ. *Canonicos* primum vocatos opinatur Signius à S. Gregorio, qui eos hoc nomine appellat in Epistola ad Marcianum Episcopum Rauennatem. Antea tamè ita vocati in Concil. Turon. sub Pelag. 1. Dicti prætereà *Religiosi*, à statu nimirum, in emissionem trium votorum Religioni substantialium consistente. De quo vide S. Thomam & eius interpretes. Religiosos vocauit Alexander II. in decreto

creto

creto suo contra Clericos concubenarios. Refertur
c. Praesens
dist. 32.
 Haeceadem ratione, Concilium Tarraco- Refertur
15. q. 2.
c. Obser-
uandum.
 nense vocauit Clericos *professos*: quomo-
 do vocantur aliàs frequentissimè. Quamvis
 plures velint, veteribus temporibus pro-
 fessionem fuisse tacitam (vt loquuntur) non
 expressam. Quod parum interest, cum æquè Refertur
12. q. 1.
c. dilectis-
simi, &
c. Scimus
 liget tacita atque expressa. Voti veterum
 Clericorum meminerunt Clemens Ep. V.
 ad Iacobum fratrem Domini, Urbanus I.
 in Encyclica ad omnes Catholicos, Augu-
 stinus in Sermonibus de cōmuni vita suo-
 rum Clericorum, de quo fusiùs lib. 2. Obi-
 ter hic aduerto, Epistolam illam Clementis De Scrip
Eccl.
 non carere scrupulo, vt dixit Bellarminus;
 videturque eam reijcere Posseuinus in Ap-
 paratu, quando eius auctorem vocat *Cle-*
mentem fictitium. Primò, quia ad Iacobum
 fratrem Domini inscribitur, quem certum
 est longè antè obiisse, quàm Clemens in
 Petri cathedra sederet. Obijt enim Iacobus
 anno Neronis VII. Petrus verò, cui Clemès
 successit, anno eiusdem Imperatoris XIII.
 Secundò, plurima illius Epistolæ exempla-

ria, sicut rerum communionem commendant, ita & vxorum. quæ doctrina impijssima est. Scio, plures docere à quodam impio illa verba Epistolæ inserta. Scrupulum nihilominus non tollunt. Quia in libro decimo Recognitionum Clementis (ex quo quidquid ferè de communi vitâ in eâ Epistolâ docetur, ad verbum transumptum est) etiam vxorum communitas suadetur; non ex personâ Clementis, sed Fortuniani cuiusdam Philosophi Platonici, quem ibi Clemens refutat. Lege Posseuinum.

S. Aug.
in Psal
Eccē quā
bonum.

Aduerto 2. Ob hanc communis vitæ professionem Clericos etiam dicēdos Monachos ex mente & doctrinâ S. Augustini: cui iste Monachus dicitur, qui professus est, *Quam bonum est quam iucundum habitare fratres in vnum*, vt suprâ ex eo vidimus.

C A-